

[N. Neergaard.]

dog deres Meningsfæller i vist alle andre Lande har, at der findes en vis Samfundssolidaritet, og at Folk med Formuer, selv større Formuer, ikke er udenfor denne Samfundssolidaritet. Det begriber man ikke her.

Her er Tale om en Udplyndring, for det er jo Udplyndring, det maa man da indrømme, naar man tager hele en Mands Indtægt fra ham i Skat. Det vil den højtærede Finansminister vedblivende gøre og vil endda paastaa ligesom det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og andre brave Mænd her, at her er ikke Tale om nogen Formueopspisning, selv om man tager Mandens hele Indtægt i Skat, og denne Mand endda maa betale betydelig større Skatter derudover, saaledes at disse langt, langt overstiger hans Indtægt. Nej, der er ingen Formueopspisning i det, for Statistisk Aarbog viser, at Formuernes samlede Beløb ikke er blevet mindre. Det er virkelig en yndig Argumentation, som jeg tror, jeg kan befri mig selv for at imødegaa. Jeg spørger altsaa: Er det ikke Formueopspisning, naar man paa en enkelt Skat tager hele en Mands Indtægt, for Manden skal jo dog leve, og saa kan han ikke leve af andet end at opspise sin Formue.

Men det var det, jeg kom fra, at jeg virkelig tror, Socialdemokratiet her har Monopol paa ikke at forstaa, at naar man fremmer Formueopspisning, fremmer Kapitalflugt, naar man hindrer en rimelig Opsparing og sætter en hel Del næringsdrivende ud af Stand til at drive deres Forretning, saaledes som den burde drives, og anvende det Arbejde og den Kapital, der burde anvendes paa at udvide den og drive den paa normal Maade, skader man ogsaa den almindelige Befolkning. Det er en Forstaaelse, som vort ærede Socialdemokrati er ganske blottet for, men som de vist ogsaa er de eneste, der er blottet for. Jeg har i disse Dage set en Udtalelse fra de engelske Fagforbunds Generalraad, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse et Par Passus af. Udvalget siger, at hvor ønskeligt det end er at sikre en ligeligere Fordeling af Formuen, er det skæbnesvangert at opspise den Kapital, som er nødvendig til at finansiere Nutidens og Fremtidens Produktion. Det er Daarskab at forvente, at sociale Fremskridt, som koster mange Millioner, vedblivende kan betales ved lovmæssig Udskrivning af faa Tusinde Personers Formue. Disse Udtalelser kan jo forøges med mange flere. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, om han virkelig vedblivende tror, at det er Kærlighed til Formueejerne,

som bringer ogsaa Socialdemokraterne andre Steder — ogsaa i Tyskland — til i Aar at være med til Nedsættelse af Formueskatten —, og det gælder endda en Formueskat, der er meget lavere end vor. Er det Kærlighed til Formuerne og til Formueejerne, eller er det Omsorg for det almindelige Vel? Svaret kan jo neppe være tvivlsomt. Men den højtærede Finansminister vil altsaa med oprejst Pande vedblivende tage f. Eks. af denne meget forhadte Millionformue, for saa vidt denne Formue kun har forrentet sig med 1 pCt., noget over Mandens hele Udbytte, og han vil tage de Procenter, jeg nævnte før: 50, 35 og 20 af Formuer paa henholdsvis 200 000, 100 000 og 50 000 Kr. Det vil den højtærede Finansminister gøre i Skatteretfærdighedens Navn, i Nationaløkonomiens Navn og i Befolkningens Velfærds Navn. Ham om det!

Fisker: Jeg skal ikke forlænge Debatten meget. Efter Ministerens udførlige Svartale har jeg ikke stort at tilføje. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte bl. a., at det kommer ikke an paa, hvilke Befolkningsgrupper der faar Skattelettelsen, og brugte denne Udtalelse for at tilbagevise Kritik fra vor Side af, at det var særlig Rentiergruppen, de mest passive Formuer, der havde faaet den store Lettelse. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er her i ganske aabenlyst Strid med sit Partis Ordfører ved Lovens Gennemførelse i 1927—28. Jeg skal tillade mig at citere, hvad Hr. Hagbart Berg som Partiets Ordfører da udtalte — det staar Sp. 1657:

„Man kan da spørge, om man ikke kan gøre den Indvending imod Forslaget, at det begunstiger passive Formuer eller daarligt udnyttede Formuegenstande, og det er klart, at det vil være uheldigt, hvis det var Tilfældet.“

Det var Partiordførernes Udtalelse, da Lovforslaget blev behandlet her i Tinget i 1927—28. Nu har vi faaet Erfaringerne fra to Skatteaar, som viser, at den Gruppe i Befolkningen med Formuer, med Kapitaler, som i ganske særlig Grad nyder Frugterne af denne Lovgivning, er den, som Hr. Hagbart Berg udtalte nødigst skulde begunstiges. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard erklærede derimod, at det kommer ikke an paa, hvilke Befolkningsgrupper der faar Lettelsen, naar den blot falder retfærdigt. Jeg maa derfor ogsaa have Lov til at gaa ud fra, at det er Venstres Opfattelse, at de Folk, der har de passive Formuer, Ren-